

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ሰባ አራት

መንፈሳዊውን ትንቢታዊ እንቅስቃሴ መግለጥ፣ የሕዝቅኤል ርኩሳቶች፣ የመጨረሻው ዘመን ቤተ ክርስቲያን፣ እና የአውሬው ምልክት

Jeff Pippenger
2024-02-07

ከሕዝቅኤል መጽሐፍ ምዕራፍ ስምንት ውስጥ የተጠቀሱት አራቱ ርኩሳቶች፣ በመጨረሻው ዘመን ያለችው የእግዚአብሔር ሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን መሪነት ለጸሐይ እስከ መስገድ ድረስ ይመራሉ፤ በዚህም የአውሬውን ምልክት ይቀበላሉ። የሚቀጥለው ምዕራፍ፣ እርሱም ያው ራእይ ሲሆን፣ በእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የእግዚአብሔርን ማግኘት የሚቀበሉትን ያሳያል። እህት ዋይት በሕዝቅኤል መጽሐፍ ምዕራፍ ዘጠኝ የተመለከተው ማግኘትም በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ሰባት ከተወከለው ማግኘትም ጋር አንድ መሆኑን ያስታውቀናል። እግዚአብሔር አንድን ሕዝብ በሦስተኛውና በአራተኛው ትውልድ ይፈርዳል፤ እናም የሕዝቅኤል አራቱ ርኩሳቶች በ1863 የጀመሩትን አራቱን የዓመፅ ትውልዶች ይለያሉ፤ በዚያን ጊዜ የሎዶቅያ አድቪንቲዝም፣ ልክ እንደ ጥንታዊቷ እስራኤል መጀመሪያ ጊዜ ሁለቱ የአሥርቱ ትእዛዞች ጽላቶች እንደ እግዚአብሔርና ሕዝቡ መካከል ያለው የቃል ኪዳን ግንኙነት ምልክት ሆነው እንደተሰጡ፣ እንዲሁም የተሰጡትን የዕንባቆም ሁለቱን ጽላቶች ሐሰተኛ ቅጂ ባስገባ ጊዜ ነበር።

የአሮን ወርቃማው ጥጃ የሐሰት ምስል ነበር፤ እርሱም እግዚአብሔር የቅንዓት እውነተኛ ምስልን የሚወክሉትን ሁለቱን ጽላቶች ሲያዘጋጅ በተገለጠ ዓመፅ ምልክት ነበር። የአሮን ወርቃማው ጥጃ ከመልእክቱ ውስጥ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” ከሌሎችም የጊዜ ትንቢቶች ጋር ያስወገደውን የሐሰት 1863 ቻርት ያመለክት ነበር። ስለዚህ፣ ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም አሮን በጥንታዊቱ እስራኤል የታሪክ መጀመሪያ እንዳደረገው፣ እንዲሁም ኢዮርብዓም በሰሜን የኤፍሬም መንግሥት የታሪክ መጀመሪያ እንዳደረገው፣ በታሪኩ መጀመሪያው ራሱ የቅንዓት ምስል አቆመ።

“ሰባቱ ዘመናት” የሚለው፣ በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ የሚገኘው፣ ሚሊር እንዲረዳው የተመራበት የመጀመሪያው የዘመን ትንቢት ነበር፤ እንዲሁም በ1863 ዓመፅ ውስጥ ወደ ጎን የተጣለው የትንቢታዊ ዘመን የመጀመሪያው ዕንቁ ነበር። 1863 የሚሊር ሕልም ውስጥ የነበሩት ዕንቁዎች መሸፈን የጀመረበትን ጊዜ፣ እንዲሁም የሐሰት ዕንቁዎችና ሳንቲሞች የገቡበትን መጀመሪያ አመለከተ። “ሰባቱ ዘመናት” ሕንጻ ሠሪዎች የጣሉት የማዕዘን ድንጋይ ነበር። በ1863 የ“ሰባቱ ዘመናት”ን የማዕዘን ድንጋይ ወደ ጎን ያደረጉት የሚሊርውያን ቤተ መቅደስ ግንባቻ የነበሩት እነርሱ ነበሩ፤ ነገር ግን በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያ ድንጋይ አሁን የማዕዘኑ ራስ ሆኗል። ያ ድንጋይ የዘላለም አለትን ይወክል ነበር፤ እንዲሁም ጌታ የፈጠረውን ቀን ይወክል ነበር፤ ምክንያቱም ለምድረቱ የሰንበት ዕረፍት ምልክት ነበር። በ1844 የሚሊርዊ አድቪንቲዝም የኢዮርብዓምን የሐሰት አምልኮ ሥርዓት ገሠጸ፤ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ “ደስ ብሎአቸው” ከነበሩት “የዘባቾች ማኅበር” ራሱን ለየ።

ግንባቻቸው ወደ “ሰላቂዎች ማኅበር” ፈጽሞ እንዳይመለሱ ተነግሮአቸው ነበር፤ ይሁንና ነቢይም ወደ 1844 ያመራው መንገድ ከሆነው ሳይሆን በሌላ መንገድ ወደ ኢዮርሳሌም እንዲመለስ እንደተነገረው እንዲሁ ነበር። ወደ 1844 ያመራው መንገድ ከወጣበት መንገድ ነበር፤ ይህም ፕሮቴስታንትነት ነበረ፤ በዚያም ታሪክ ፕሮቴስታንትነት ከእምነት የወደቀ ፕሮቴስታንትነት ሆኖ ነበር። ግንባቻቸው ወደ “ሰላቂዎች ማኅበር” ፈጽሞ እንዳይመለሱ ታዘው ነበር፤ ምግባቸውንም እንዳይበሉ ውኃቸውንም እንዳይጠጡ ተነግሮአቸው ነበር። ግንባቻቸው በ1840 በመልአኩ እጅ ውስጥ የነበረውን ታናሹን መጽሐፍ በልተው ነበር፤ ያም ምግብ በአፋቸው ጣፋጭ ነበር።

መብላትና መጠጣት የትንቢት ጥናት የሚደረግበትን ዘዴ ይወክላሉ። ሚሊራውያን የእግዚአብሔርን ቃል ለማጥናት የተለየ መንገድ ተሰጥቷቸው ነበር፤ እነዚያም መመሪያዎች ከከሐዲ ፕሮቴስታንቲዝምና ካቶሊክነት የሥነ መለኮት ምሁራን በተበላሽ የትርጓሜ ዘዴያቸው ከሚያመነጩት መልእክት ፈጽሞ የተለየ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መልእክት አስገኝተዋል። ግንባቾቹ፣ እነርሱም የይሁዳ ነቢይ ሲሆኑ፣ ከከሐዲ ፕሮቴስታንቲዝም ወይም ከካቶሊክነት የሚወጣውን የትርጓሜ ዘዴ ተመልሰው በመብላት ወይም በመጠጣት እንዳይካፈሉ ታዘው ነበር። የይሁዳ ነቢይ ግን ያንኑ ነገር አደረገ፤ በዚህም ላይ ይቆያዊ አድቪንቲዝም በ1863 ያንኑ ነገር እንደሚያደርግ ተለይቶ ታወቀ፤ ምክንያቱም በ1863 የ“ሰባቱ ዘመናት” የሚለርን ትግበራ ለመቃወም የከሐዲ ፕሮቴስታንቲዝምን የሥነ መለኮት ክርክሮች ተጠቅመው ስለነበር፤ በዚሁም የአሮንና የኢዮርብዓምን የቅንዓት ምስሎች አቆሙ። ከዚያም የላኦዲቆያዊ አድቪንቲዝም የመጀመሪያው ትውልድ ተጀምሮ ነበር።

ከይሁዳ የመጣው ነቢይ ከይሮብዓም ጋር ከተገናኘ በኋላ ወደ ይሁዳ ለመመለስ ጉዞውን ጀመረ፤ ነገር ግን ፈጽሞ አልደረሰም። ይህ ነቢይ የላኦዲቆያ አድቪንቲዝምን ይወክላል፤ እርሱም እንደ መንፈሳዊ መነሳሳት ምስክርነት በ1856 ወደ ሚሊራዊት እንቅስቃሴ ገባ። እህት ዋይት አድቪንቲዝምን እንደ ላኦዲቆያ መለየቷን ፈጽሞ አልተወቀም፤ እናም ላኦዲቆያ ፈጽሞ እንደምትለወጥ የሚያሳይ ምንም የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ የለም። የግል የላኦዲቆያ ልምምዳቸውን የሚተዉ ግለሰቦች አሉ፤ ነገር ግን እንደ ቤተ ክርስቲያን ላኦዲቆያ ከጌታ አፍ ልትተፋ ነው፤ ምክንያቱም ላኦዲቆያ ማለት “የተፈረደበት ሕዝብ” ማለት ነው። አድቪንቲዝም ይህን ትርጓሜ ተጠቅሞ በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ በፍርድ ዘመን የምትኖርን ቤተ ክርስቲያን እንደሚወክል ይናገራል። በዕውርነታቸው ውስጥ በላኦዲቆያ ትርጉም ውስጥ ያለውን የምርመራ ፍርድ ክፍል ይቀበላሉ፤ ነገር ግን በስማቸው ውስጥ በግልጽ የተወከለውን የአስፈጻሚ ፍርድ ማየት አይችሉም።

ለሎዲቆያ ቤተ ክርስቲያንም መልእክት እንዲህ ብለህ ጻፍ፤ አሜን፤ ታማኝና እውነተኛ ምስክር፤ የእግዚአብሔርም ፍጥረት መጀመሪያ የሆነው እንዲህ ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፤ ብርድም አይደለህ፤ ትኩስም አይደለህ፤ ብርድ ወይም ትኩስ ብትሆን እውድ ነበር። እንግዲህ ለስላሳ ስለሆንህ፤ ብርድም ስላልሆንህ ትኩስም ስላልሆንህ፤ ከአፌ ልተፋህ ነኝ። ሀብታም ነኝ፤ ባለጠግነትም እየበዛልኝ ነው፤ ምንምም የሚያስፈልገኝ የለም ትላለህና፤ አንተ ግን ጉስቁልና ምስኪንና ድሀና ዕውርና ዕራቁት እንደሆንህ አታውቅም። ራእይ 3፡14-17።

ከይሁዳ የመጣው ነቢይ ምግቡን እንዲበላና መጠጡን እንዲጠጣ በማታለል ያሳሳተው ከሐሰተኛው ነቢይ ጋር በመጨረሻ ተቀበረ። ሁለቱም በአንድ መቃብር ውስጥ ገቡ፤ የቤቴል ሐሰተኛ ነቢይም (ሐሰተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን) በሞተ ጊዜ “ወንድሜ” ብሎ ጠራው።

በቤተልም አንድ ሽማግሌ ነቢይ ይኖር ነበር፤ ልጆቹም መጥተው በዚያ ቀን በቤተል የእግዚአብሔር ሰው ያደረገውን ሥራ ሁሉ ነገሩት፤ ለንጉሡም የተናገረውን ቃል ደግሞ ለአባታቸው ነገሩት። አባታቸውም፡- በየትኛው መንገድ ሄደ? አላቸው፤ ከይሁዳ የመጣው የእግዚአብሔር ሰው በየትኛው መንገድ እንደ ሄደ ልጆቹ አይተው ነበርና። ለልጆቹም፡- አሁንም ጫኑልኝ አለ። አሁንም ጫኑለት፤ እርሱም ተቀምጦበት ሄደ፤ የእግዚአብሔርንም ሰው ተከትሎ ሄደ፤ ከአንድ ዛፍም በታች ተቀምጦ አገኘው፤ እርሱንም፡- ከይሁዳ የመጣህ የእግዚአብሔር ሰው አንተ ነህን? አለው። እርሱም፡- እኔ ነኝ አለ። እርሱም፡- ከእኔ ጋር ወደ ቤት ና፤ እንጀራም ብላ አለው። እርሱ ግን፡- ከአንተ ጋር ተመልሼ ልሄድ ወይም ከአንተ ጋር ወደ ቤት ልግባ አልችልም፤ በዚህም ስፍራ ከአንተ ጋር እንጀራ አልበላም ውኃም አልጠጣም፤ በእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ተብሎልኛልና፡- በዚያ እንጀራ አትብላ፤ ውኃም አትጠጣ፤ በመጣህበትም መንገድ አትመለስ ተብሎኛል አለው። እርሱም፡- እኔ ደግሞ እንደ አንተ ነቢይ ነኝ፤ መልእክም በእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ብሎ ተናገረኝ፡- እንጀራ እንዲበላና ውኃ እንዲጠጣ ወደ ቤትህ መልሰህ አምጣው አለኝ አለው። ነገር ግን ዋሸው። ስለዚህም ከእርሱ ጋር ተመልሶ ሄደ፤ በቤቱም እንጀራ በላ፤ ውኃም ጠጣ። በማዕድም ተቀምጠው ሳሉ፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ መለሰው ነቢይ መጣ፤ እርሱም

ከይሁዳ የመጣውን የእግዚአብሔር ሰው በታላቅ ድምፅ ጠርቶ እንዲህ አለው፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የእግዚአብሔርን አፍ ስለ ተዳፈረ፤ እግዚአብሔር አምላክህ ያዘዘህን ትእዛዝ ስለ አልጠበቅህ፤ ነገር ግን ተመልሰህ እንጂራ ከበላህበትና ውኃ ከጠጣህበት ስፍራ፤ እግዚአብሔር ስለ እርሱ፡- እንጂራ አትብላ፤ ውኃም አትጠጣ ብሎ ነበርና፤ ሬሳህ ወደ አባቶችህ መቃብር አይገባም። 1 ነገሥት 13፡11-22።

በ1844 የበጋ ወቅት የተሰጠው የሁለተኛው መልአክ መልእክት፤ የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ወድቀው የካቶሊክነት ሴት ልጆች እንደ ሆኑ መለዩትን ያካተተ ነበር። ሚሊራዊ አድቤንቲዝም ወንዶችንና ሴቶችን ከእነዚያ ድርጅቶች እንዲወጡ ጠርቶ ነበር፤ ምክንያቱም በእነርሱ ውስጥ መቆየት መንፈሳዊና ዘላለማዊ ሞትን ማለት ነበርና። የቤቴል ሐሰተኛው ነቢይ በቤቴል በኢዮርብዓም የተመሠረተውን የሃይማኖት ሥርዓት ይወክላል። ይህ ለአውሬው ምስል ያቆመ ሥርዓት ነበር፤ ተቀድቶ የተወሰደውም አውሬ የካቶሊክነት አውሬ ነው። ፕሮቴስታንቶች ራሳቸውን እንደ ፕሮቴስታንቶች መለዩታቸውን ቀጠሉ፤ ነገር ግን የአምልኮ ቀን አድርገው የፀሐይን ቀን መጠበቃቸውን ደግሞ ቀጠሉ፤ ይህም የካቶሊክነት ሥልጣን ምልክት ነው።

ፕሮቴስታንቶች ራሳቸውን ፕሮቴስታንቶች ነን ብለው ይናገራሉ፤ ሆኖም የ“ፕሮቴስታንት” ብቸኛ ትርጉም ሮምን መቃወም ነው፤ ይህንንም በማድረጋቸው የእምነታቸው መግለጫ የሮማ ቤተ ክርስቲያን ምስል ይሆናል፤ ምክንያቱም እርስዎ ራስዎን ክርስቲያናዊ ተቋም ነኝ ትላለች፤ ሆኖም ለዚያ አቤቱታዎ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ የላትም። የእርስዎ አቤቱታ በባዶው የልማድና የወግ ሥልጣን ላይ የተመሠረተ ነው፤ ይህም ፕሮቴስታንቶች ራሳቸውን ፕሮቴስታንቶች ነን ሲሉ የሚጠቀሙበት ያው ሐሰተኛ ሥልጣን ነው። ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች እንደ ሎዶቅያውያን አሁንም በደግንነት በተጠበቀ የቃል ኪዳን ግንኙነት ውስጥ እንዳሉ እንዲያምኑ ያሳወራቸው ያው ሎጂክ ነው። የጥንቱ እስራኤልም፤ “የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እኛ ነን” ብለው ሲናገሩ ያወጁት ያው ሐሰተኛ ሥልጣን ነበር።

ማስጠንቀቂያው በአይሁድ ሕዝብ ዘንድ አልተቀበለም። እግዚአብሔርን ረሱ፤ እንዲሁም እንደ እርሱ ወኪሎች ያላቸውን ከፍ ያለ መብት ከዓይናቸው አጥፍተው ተመለከቱ። የተቀበሉት በረከቶች ለዓለም ምንም በረከት አላመጡም። ጥቅማቸውን ሁሉ ለራሳቸው ክብር አደረጉት። ከእነርሱ የሚፈረገውን አገልግሎት ከእግዚአብሔር ነጠቁ፤ ከባልንጃሮቻቸውም መንፈሳዊ መሪነትንና ቅዱስ ምሳሌነትን ነጠቁአቸው። እንደ ከጥፋት ውኃ በፊት የነበረው ዓለም ነዋሪዎች ሁሉንም የክፉ ልባቸውን ሐሳብ ተከተሉ። እንዲሁም ቅዱሳን ነገሮችን እንደ ተስተናጋጅ ቀልድ አሳዩ፤ “የእግዚአብሔር መቅደስ፤ የእግዚአብሔር መቅደስ፤ ይህ ነው” እያሉ (ኤርምያስ 7፡4)፤ በእዚያን ጊዜም የእግዚአብሔርን ባሕርይ በሐሰት እየወከሉ፤ ስሙን እያሳነሱ፤ መቅደሱንም እየረከሱ ነበር።

“የጌታ ወይን እርሻ አደራ ተሰጥቷቸው የነበሩት አርሶ አደሮች በአደራቸው ውስጥ የታመኑ አልነበሩም። ካህናቱና አስተማሪዎቹ ለሕዝቡ ታማኝ መምህራን አልነበሩም። የእግዚአብሔርን ቸርነትና ምሕረት፤ እንዲሁም ለፍቅራቸውና ለአገልግሎታቸው ያለውን መብቱን በፊታቸው አላኖሩም። እነዚህ አርሶ አደሮች የራሳቸውን ክብር ፈለጉ። የወይን እርሻውን ፍሬ ለራሳቸው ሊወስዱ ተመኙ። ጥናታቸውም ትኩረትና አክብሮት ወደ ራሳቸው ለመሳብ ነበር።” Christ’s Object Lessons, 292.

በ1863 የሚለራውያን እንቅስቃሴ አበቃ፤ ነገር ግን በ1856 እንዲሁም የፍልድልፍያውያን እንቅስቃሴ መሆኑን አቁሞ ነበር። በኤልያስ (William Miller) የቀረበው የሙሴ መልእክት (“ሰባቱ ዘመናት”) ተጣለ፤ ይህም መጣል በቤቴል ያለው ሐሰተኛ ነቢይ ዘዴ ላይ የተመሠረተ ነበር። 1863 በ1798 የጀመሩት ስድሳ አምስት ዓመታት ፍጻሜ ነበረ፤ እንዲሁም የኢሳይያስ ምዕራፍ ሰባት ትንቢት ፍጻሜ ነበረ።

በይሁዳም ንጉሥ በጋዝያን ልጅ በኢዮአታም ልጅ በአካዝ ዘመን፤ የሶርያ ንጉሥ ሬዲንና የእስራኤል ንጉሥ የረማልያስ ልጅ ፋቄህ ከእርስዎ ጋር ለመዋጋት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ፤ ነገር ግን ሊያሸንፉአት አልቻሉም። ለዳዊትም ቤት፡- ሶርያ ከኤፍሬም ጋር ተባብራለች ተብሎ ተነገረ። ልቡም እንደ ጫካ ዛፎች በነፋስ እንደሚናወጡ ተናወጠ፤ የሕዝቡም ልብ ደግሞ እንዲሁ። ከዚያም እግዚአብሔር ኢሳይያስን፡-

አንተና ልጅህ ሰዓርያሱብ አሁን ውጣ፤ በላይኛው መጠራቀሚያ መውረጃ መጨረሻ፣ ወደ ነጣቢው እርሻ በሚወስደው መንገድ ላይ አካዝን ተገናኝ ብሎ ተናገረው። እንዲሁም በለው፡- ተጠንቀቅ፡ ጸጥ በል፤ አትፍራ፡ ለእነዚህም ሁለት ጭስ ለሚያወጡ የእሳት እንጨቶች ጭፎች፣ ለሬዲንና ለሶርያ፣ ለረማልያስም ልጅ ከበደ ቁጣ ምክንያት ልብህ አይደክም። ሶርያና ኤፍሬም እንዲሁም የረማልያስ ልጅ፡- ወደ ይሁዳ እንውጣበት፣ እናስጨንቀው፣ ለእኛም ቀዳዳ እናድርግበት፣ በመካከሉም የጣብኤልን ልጅ ንጉሥ እናቁም ብለው ክፉ ምክር ስለ አንተ መክረዋልና። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ይህ አይቆምም፣ አይሆንምም። የሶርያ ራስ ደማስቆ ነው፣ የደማስቆም ራስ ሬዲን ነው፤ ከስድሳ አምስት ዓመትም በኋላ ኤፍሬም ሕዝብ እንዳይሆን ይሰበራል። የኤፍሬምም ራስ ሰማርያ ነው፣ የሰማርያም ራስ የረማልያስ ልጅ ነው። ባታምኑም እንደ እውነት አትጸኑም። ኢሳይያስ 7፡1-9።

በስምንተኛው ቁጥር ያለው የስድሳ አምስት ዓመት ትንቢት፣ በዚያ የስድሳ አምስት ዓመት ዘመን “ውስጥ” የአሥራ ነገዶች ሰሜናዊ መንግሥት ወደ ምርኮ እንደሚወሰድ ያመለክታል። ራእይ በ742 ዓ.ዓ. ተመዝግቦ ነበር፤ ከዚያም ከአሥራ ዘጠኝ ዓመታት በኋላ፣ በ723 ዓ.ዓ. ኤፍሬም ተበተነ እና በአሦራውያን ወደ ምርኮ ተወሰደ። በ677 ዓ.ዓ.፣ በስድሳ አምስት ዓመታት መጨረሻ፣ ንጉሥ ምናሴ ተማርኮ ወደ ባቢሎን ተወሰደ። በ742 ዓ.ዓ. ያለው መነሻ ነጥብ፣ በእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥትና ደቡባዊ መንግሥቶች መካከል የነበረውን የእርስ በርስ ጦርነት ያመለክታል፤ እንዲሁም 1863 በአሜሪካ አንድነት ውስጥ በሰሜንና በደቡብ መካከል የነበረውን የእርስ በርስ ጦርነት እጅግ ማዕከላዊ ነጥብ እንደሚያመለክት ሁሉ። ትንቢቱ በኢሳይያስ በትክክለኛይቱ የክብር ምድር (ይሁዳ) ውስጥ ተነገረ፤ የ1863 ትንቢትም በመንፈሳዊቱ የክብር ምድር (ዩናይትድ ስቴትስ) ውስጥ ተፈጸመ።

በስድሳ አምስት ዓመት ትንቢት ውስጥ ሦስት መለያ ምልክቶች አሉ። በ742 ዓ.ዓ. የሆነው የእርስ በርስ ጦርነት፣ ከአሥራ ዘጠኝ ዓመታት በኋላ በ723 ዓ.ዓ. የሰሜን መንግሥት መበተን ተከተለው። በስድሳ አምስት ዓመቱ ፍጻሜ ደግሞ የደቡብ መንግሥት ተበተነ። ትንቢቱ፣ መጀመሪያውንና ፍጻሜውን ጨምሮ፣ እግዚአብሔር በሰሜንና በደቡብ መንግሥታት ላይ ያመጣቸውን ሁለቱንም “ቍጣዎች” ይወክላል፤ እነዚህም ሁለቱ ቍጣዎች በመነሻ ነጥቦቻቸው በአሥራ ዘጠኝ ዓመታት ይቀደማሉ፣ ከፍጻሜያቸው በኋላም ተጨማሪ አሥራ ዘጠኝ ዓመታት ይከተላሉ።

መላው ኪያስቲክ መዋቅር መጀመሪያንና መጨረሻን የሚያመለክት በሰሜንና በደቡብ መካከል የተካሄደ የእርስ በርስ ጦርነት ዘመን እንዳለ ይገልጻል። በዚያ መጀመሪያና መጨረሻ መካከል ያሉት የእርስ በርስ ጦርነቱ ሁለቱ ተቃራኒዎች ሁለቱም ወደ ባርነት ተወሰዱ፤ እነርሱም በእርስ በርሳቸው ተበታታኝነት ከነበሩበት የባርነት ሁኔታ ወጥተው በስድሳ አምስት ዓመታት ውስጥ ወደ አንድ ሕዝብ ሲሰበሰቡ ወደ 1863 ይደርሳሉ፤ ይህም ባሮችን ነፃ ያወጣው የነፃነት አዋጅ የታወጀበት ቀን ነው። በትክክለኛው ይሁዳ ውስጥ ስለ እርስ በርስ ጦርነት የተነገረው ትንቢት በመንፈሳዊው ይሁዳ ያለው የእርስ በርስ ጦርነት ላይ ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ኢየሱስ አልፋና ኦሜጋ ስለሆነ መጨረሻውን ነገር ሁልጊዜ በመጀመሪያው ነገር ይገልጻል።

በ1863 ዓመት የነበረው ታሪክ በ742 ዓ.ዓ. ታሪክ ተወክሎ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ነቢዩ ኢሳይያስ ከልጁ ጋር በመሆን ለይሁዳ ክፉ ንጉሥ (አካዝ) መልእክት አደረሰ። በዚህ ክፍል ውስጥ 742 ዓ.ዓ. በይሁዳ ንጉሥ በነበረው በንጉሥ አካዝ ምስክርነት ተወክሎአል፤ እርሱም የእግዚአብሔርን የመቅደሱ አገልግሎት ዘግቶ በምድራዊው የእግዚአብሔር መቅደስ ቅጥር ውስጥ ራሱ ሊቀ ካህን የሶርያ ቤተ መቅደስ አምሳያ እንዲያቆም አድርጎ ነበር።

በክፉው ንጉሥ አካዝ ታሪክ ውስጥ (በኢሳይያስ ትንቢት 742 ዓ.ዓ. ተመልክቶ የተጠቀሰው)፣ የኢየሩሳሌም መሪ የአሕዛብ አምልኮን (ካቶሊክነትን) ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አስገባ፤ ልክ ለአድቅያዊ አድቪንቲዝም በኤልያስ የተሰጠውን የሙሴ መልእክት ለመጣል ወደ ከሃዲ ፕሮቴስታንትነት ዘዴ እንደ ተመለሰ ነው። በ742 ዓ.ዓ. ኢሳይያስ የይሁዳን ክፉ ንጉሥ በላይኛው መጠራቀሚያ ገንዳ የውኃ ቱቦ

መጨረሻ፣ በአጣሪው እርሻ አጠገብ ተጋፈጠው፤ ይህንም ሲያደርግ ልጁን ከእርሱ ጋር አመጣ። የልጁ ስም ምልክት ነበር፤ ከይሁዳም የመጣው ነቢይ ንጉሥ ኢዮርብዓምን በተጋፈጠው ጊዜ እርሱም ደግሞ ምልክት ሰጠው።

እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች በእስራኤል ውስጥ ከጽዮን ተራራ ከሚኖር ከሠራዊት ጌታ ዘንድ ለምልክትና ለድንቅ ነን። ኢሳይያስ 8፡18።

የኢሳይያስ ልጅ “ሺአርያሹብ” የተባለው ስም፣ “ቀሪዎች ይመለሳሉ” ማለት ነው። ያ “የሚመለሱ” ቀሪዎችን የሚያቆሙት፣ በመዘግየቱ ዘመን ጌታን የሚጠባበቁ ናቸው።

እግዚአብሔርም ፊቱን ከያዕቆብ ቤት የሚሰውር ቢሆንም፣ እኔ እጠብቀዋለሁ፣ እጠባበቀውማለሁ። እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች በጽዮን ተራራ ከሚኖር ከሠራዊት ጌታ ዘንድ በእስራኤል ውስጥ ለምልክቶችና ለድንቆች ነን። ኢሳይያስ 8፡17፣ 18።

ኢሳይያስ በ742 ዓ.ዓ. ከክፉው ንጉሥ አካዝ ጋር በሚገናኝበት ጊዜ፣ “የጠባቂትን” ይወክላል፤ ምክንያቱም ነቢያት ሁሉ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ ቀኖች ይናገራሉና፣ በመጨረሻዎቹም ቀኖች “የሚጠብቁ” እነዚያ የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ የተቀበሉ ናቸው። ኤርምያስ እግዚአብሔር እንደ ዋሸ፣ ዝናቡንም እንደ ከለከለ አሰበ፤ ኢሳይያስም እግዚአብሔር “ፊቱን ከያዕቆብ ቤት እንደ ሸሸ” ያስባል፤ ነገር ግን ኢሳይያስ እንዲጠብቅና ጌታን እንዲፈልግ ወሰነ፤ ይህም በራእይ መዘግየት ዘመን ውስጥ “ጥበበኞቹን” ይወክላል። እነዚያም ተመልሰው የከበረውን ከከንቱው የለዩ፣ የእግዚአብሔር አፍ የሚሆኑ እነርሱ ታተሙ፤ ስለዚህም የአውሬውን ምልክት ከሚቀበሉት ጋር ተቃራኒ ሆነው ቀርበዋል።

እነርሱም መካከላቸው ብዙዎች ይሰናከላሉ፣ ይወድቃሉ፣ ይሰበራሉ፣ ይጠመዳሉ፣ ይያዛሉም። ምስክሩን እሰር፤ ሕጉንም በደቀ መዛሙርቴ መካከል አትም። ፊቱን ከያዕቆብ ቤት የሚሰውር እግዚአብሔርን እጠብቃለሁ፣ እርሱንም እጠባበቃለሁ። እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች በጽዮን ተራራ ከሚኖር ከሠራዊት ጌታ ዘንድ በእስራኤል ምልክቶችና ድንቆች ነን። እነርሱም፦ ከመናፍስት ጠሪዎችና ከሚያንሸካሹኩና ከሚያጉረመርሙ ጠንቋዮች ዘንድ ፈልጉ ቢሉአችሁ፣ ሕዝብ ከአምላኩ አይፈልግምን? ስለ ሕያዋን ወደ ሙታን ይሄዳልን? ወደ ሕጉና ወደ ምስክሩ፤ እነርሱ እንደዚህ ቃል የማይናገሩ ከሆነ፣ ብርሃን በእነርሱ የለምና ነው። ኢሳይያስ 8፡16-20።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“እነዚህ የእህት ዋይት ቃላት አይደሉም፣ የጌታ ቃላት ናቸው፤ መልእክተኛውም እነርሱን ለእኔ ሰጥቶኛል እኔም ለእናንተ እሰጣችሁ ዘንድ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተቃራኒ ዓላማ ከመስራት ከእንግዲህ ወዲህ ትቆሙ ዘንድ ይጠራችኋል። ክርስቲያን ነን የሚሉ ሰዎች ሳለ የሰይጣንን ባሕርያት ስለሚገልጡ፣ በመንፈስ፣ በቃልና በተግባር የእውነትን እድገት ስለሚቃወሙ፣ እና ሰይጣን በሚመራቸው መንገድ በእርግጥ ስለሚከተሉ ብዙ መመሪያ ተሰጥቶ ነበር። በልባቸው ድንዛዜ ውስጥ በምንም መልኩ የማይገባቸውን ሥልጣን ጨብጠዋል፣ ይህንም ሥልጣን ሊያደርጉበት አይገባቸውም። ታላቁ አስተማሪ እንዲህ ይላል፡ ‘እገለብጣለሁ፣ እገለብጣለሁ፣ እገለብጣለሁ።’ ሰዎች በባትል ክሪክ፣ ‘የጌታ ቤተ መቅደስ፣ የጌታ ቤተ መቅደስ እኛ ነን’ ይላሉ፤ ነገር ግን ተራ እሳት እየተጠቀሙ ነው። ልባቸው በእግዚአብሔር ጸጋ አልሰለሰም እና አልተገዛም።” Manuscript Releases, volume 13, 222.